OLSZTYŃSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr 13 (27) Olsztyn, dnia 25 sierpnia 1947 r. Rok III

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

ZARZĄDZENIA

Dział urzędowy

Poz. 127.

Olsztyn, dnia 30.7.1947 r.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw o ogłoszeniu dwunastego wykazu przedsiębiorstw upaństwowionych.

Na zasadzie par. 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.IV.1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U.R.P. Nr 17 poz. 114) zarządzam ogłoszenie dwunastego wykazu przedsiębiorstw, przechodzących na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U.R.P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Poniższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw, wymienionych w wykazie, nie mają znaczenia, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie, albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Olsztynie swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1-go września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania mogą zgłaszać ich prawa Wojewódzkie Rady Narodowe lub Urzędy Wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Olsztynie w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia, przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym również dzieciom nieślubnym) rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji
do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw
w Olsztynie
(—) A. Wojskiewicz

WYKAZ Nr 12

L.p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1.	Gorzelnia, Kętrzyn	produkcja spirytusu	nieznani
2.	Gorzelnia, Massaunen, pow. Bartoszyce	"	"
3.	Gorzelnia, Duży Peisten, pow. Iławecki	"	"
4.	Gorzelnia, Berghoff, pow. Giżycko	"	"
5.	Gorzelnia, Gablik Mały, pow. Giżycko	"	"
6.	Gorzelnia, Jagodne Małe, pow. Giżycko	"	"
7.	Gorzelnia, Krzywen, pow. Giżycko	"	"
8.	Gorzelnia, Ławki, pow. Giżycko	"	"
9.	Gorzelnia, Neuhoff, pow. Giżycko	"	"
10.	Gorzelnia, Perkuny, pow. Giżycko	"	"
11.	Gorzelnia, Ruda, pow. Giżycko	"	"
12.	Gorzelnia, Strzelce, pow. Giżycko	"	"
13.	Gorzelnia, Waldhoff, pow. Giżycko	"	"
14.	Gorzelnia, Wronki = Bogatki, pow. Giżycko	"	"
15.	Gorzelnia, Berting, pow. Morąg	"	"
16.	Gorzelnia, Ebenau, pow. Morąg	"	"
17.	Gorzelnia, Gotteswalde, pow. Morąg	"	"
18.	Gorzelnia, Nowy Dwór, pow. Morąg	"	"
19.	Gorzelnia, Schwenkendorf, pow. Morąg	"	"
20.	Gorzelnia, Wesołowo, pow. Morąg	"	"
21.	Gorzelnia, Bałdy, pow. Nidzica	"	"
22.	Gorzelnia, Mališzewo, pow. Szczytno	"	"
23.	Gorzelnia, Rogalin, pow. Szczytno	"	"
24.	Gorzelnia, Zalesie, pow. Szczytno	"	"
25.	Gorzelnia, Balmowo, Vel Bonia, pow. Wegorzewo	"	"
26.	Gorzelnia, Brzozowska, pow. Węgorzewo	"	"
27.	Gorzelnia, Posedże, pow. Węgorzewo	"	"
28.	Gorzelnia, Przytuły, pow. Węgorzewo	"	"
29.	Gorzelnia, Baranowo, pow. Mrągowo	"	"
30.	Gorzelnia, Brejdiny, pow. Mrągowo	"	"
31.	Gorzelnia, Gajany, pow. Mrągowo	"	"
32.	Gorzelnia, Kozłowo ,pow. Mrągowo	"	"
33.	Gorzelnia, Pustnik, pow. Mrągowo	"	"
34.	Gorzelnia, Rybno, pow. Mrągowo	"	"
35.	Gorzelna, Sorkwity, pow. Mrągowo	"	"
36.	Gorzelnia, Sznitki, pow. Mrągowo	"	"
37.	Gorzelnia, Bieberstein, pow. Gierdawa	"	"
38.	Gorzelnia, Berkenfelde, pow. Gierdawa	"	"
39.	Gorzelnia, Schiffuss, pow. Gierdawa	"	"
40.	Gorzelnia, Wandlachen, pow. Gierdawa	"	"
41.	Gorzelnia, Jałty, pow. Susz	"	"
42.	Gorzelnia, Januszowo ,pow. Susz	"	"
43.	Gorzelnia, Gardien, pow. Susz	"	"
44.	Gorzelnia, Raszung, pow. Reszel	"	"
45.	Gorzelnia, Kattmedien, pow. Reszel	"	"
46.	Gorzelnia, Kaliszki, pow. Pisz	"	"
47.	Gorzelnia ,Wozowo, pow. Pisz	"	"
48.	Gorzelnia, Uglik, pow. Pisz	"	"
49.	Gorzelnia, Tuchiin, pow. Pisz	"	"
50.	Gorzelnia, Szwejkowo, pow. Pisz	"	"
51.	Gorzelnia, Rakowo, pow. Pisz	"	"
52.	Gorzelnia, Łublei, pow. Pisz	"	"
53.	Gorzelnia, Komorowo, pow. Pisz	"	"
54.	Gorzelnia, Kocioł, pow. Pisz	"	"
55.	Gorzelnia, Drygały Stare, pow. Pisz	"	"
56.	Gorzelnia, Drygały Nowe, pow. Pisz	"	"
57.	Gorzelnia, Borki, pow. Pisz	"	"
58.	Gorzelnia, Ulianowo, pow. Ostróda	"	"
59.	Gorzelnia, Zybnitowo, pow. Ostróda	"	"
60.	Gorzelnia, Zentowo, pow. Ostróda	"	"
61.	Gorzelnia, Żelazno, pow. Ostróda	"	"

L.p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
62.	Gorzelnia, Zajączkowo, pow. Ostróda	produkcja spirytusu	nieznani
63.	Gorzelnia, Witramowo, pow. Ostróda		
64.	Gorzelnia, Pacetowo, pow. Ostróda	”	”
65.	Gorzelnia, Wirszkup, pow. Ostróda	”	”
66.	Gorzelnia, Wiszniowo, pow. Ostróda	”	”
67.	Gorzelnia, Wikwałd, pow. Ostróda	”	”
68.	Gorzelnia, Waplewo, pow. Ostróda	”	”
69.	Gorzelnia, Turowo, pow. Ostróda	”	”
70.	Gorzelnia, Tulodziad, pow. Ostróda	”	”
71.	Gorzelnia, Turówka, pow. Ostróda	”	”
72.	Gorzelnia, Świetlin, pow. Ostróda	”	”
73.	Gorzelnia, Szmygwałd Duży, pow. Ostróda	”	”
74.	Gorzelnia, Szczepankowo, pow. Ostróda	”	”
75.	Gorzelnia, Sztymbark, pow. Ostróda	”	”
76.	Gorzelnia, Sławkowo, pow. Ostróda	”	”
77.	Gorzelnia, Samin, pow. Ostróda	”	”
78.	Gorzelnia, Rychnowo, pow. Ostróda	”	”
79.	Gorzelnia, Ruskowo, pow. Ostróda	”	”
80.	Gorzelnia, Pluchawy, pow. Ostróda	”	”
81.	Gorzelnia, Platyny, pow. Ostróda	”	”
82.	Gorzelnia, Pagelshoff, pow. Ostróda	”	”
83	Gorzelnia, Ostrowite, pow. Ostróda	”	”
84.	Gorzelnia, Ostróda, pow. Ostróda	”	”
85.	Gorzelnia, Napromek, pow. Ostróda	”	”
86.	Gorzelnia, Nadrowo, pow. Ostróda	”	”
87.	Gorzelnia, Mielno, pow. Ostróda	”	”
88.	Gorzelnia, Klonowo, pow. Ostróda	”	”
89.	Gorzelnia, Leszcz, pow. Ostróda	”	”
90.	Gorzelnia, Lenguty, W. Dłużniewo, pow. Ostróda	”	”
91.	Gorzelnia, Januszkowo, pow. Ostróda	”	”
92.	Gorzelnia, Jankowice, pow. Ostróda	”	”
93.	Gorzelnia, Gerewałd, pow. Ostróda	”	”
94.	Gorzelnia, Gąsiorowo, pow. Ostróda	”	”
95.	Gorzelnia, Trygnowo, pow. Ostróda	”	”
96.	Gorzelnia, Dylewo, pow. Ostróda	”	”
97.	Gorzelnia, Dorung, pow. Ostróda	”	”
98.	Gorzelnia, Domkowo, pow. Ostróda	”	”
99.	Gorzelnia, Bednarki, pow. Ostróda	”	”
100.	Gorzelnia, Adamowo, pow. Ostróda	”	”
101.	Gorzelnia, Schonflis, pow. Olsztyn	”	”
102.	Gorzelnia, Stary Olsztyn, pow. Olsztyn	”	”
103.	Gorzelnia, Kuczbork, pow. Olsztyn	”	”
104.	Gorzelnia, Kesztan, pow. Olsztyn	”	”
105.	Gorzelnia, Kelazy, pow. Olsztyn	”	”
106.	Gorzelnia, Wólką, pow. Nidzica	”	”
107.	Gorzelnia, Wietrzynowo, pow. Nidzica	”	”
108.	Gorzelnia, Turowo, pow. Nidzica	”	”
109.	Gorzelnia, Zalesie, pow. Nidzica	”	”
110.	Gorzelnia, Zakrzewo, pow. Nidzica	”	”
111.	Gorzelnia, Zachy, pow. Nidzica	”	”
112.	Gorzelnia, Załuski, pow. Nidzica	”	”
113.	Gorzelnia, Zbyluty, pow. Nidzica	”	”
114.	Gorzelnia, Zabłocie, pow. Nidzica	”	”
115.	Gorzelnia, Kownatki, pow. Nidzica	”	”
116.	Gorzelnia, Sławka Duża, pow. Nidzica	”	”
117.	Gorzelnia, Osiekowo, pow. Nidzica	”	”
118.	Gorzelnia, Orłowo, pow. Nidzica	”	”
119.	Gorzelnia, Lodgowo, pow. Nidzica	”	”
120.	Gorzelnia, Lipowo, gm. Nidzica	”	”
121.	Gorzelnia, Kozłowo Małe, pow. Nidzica	”	”
122.	Gorzelnia, Kozłowo Duże, pow. Nidzica	”	”
123.	Gorzelnia, Gołębiewo, pow. Nidzica	”	”
124.	Fabryka tytoniu, Ostróda	wyrób tytoniu	”
125.	Fabryka tytoniu, Nowowiejsk	”	”

L.p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
126.	Fabryka win i soków owocowych, Dolina, pow. Pasłęk	wyrób wina i soków owocowych	nieznani
127.	Fabryka likierów, Iława, pow. Susz	wyrób likierów	„
128.	Fabryka likierów, Wiartel, pow. Pisz	„	„
129.	Gorzelnia, Szaflis, gm. Ramsowo, pow. Olsztyn	produkcja spirytusu	„
130.	Gorzelnia, Podlasy, gm. Marcinkowo, pow. Olsztyn	„	„
131.	Gorzelnia, Kerszlryn, gm. Ramsowo, pow. Olsztyn	„	„
132.	Gorzelnia, Grosspajten ,pow. Iławecki	„	„
133.	Gorzelnia, Najchow, gm. Królewska Wieś, pow. Morąg	„	„
134.	Gorzelnia, m. Biała, pow. Pisz	„	Bangardz
135.	Gorzelnia, Elginowo, pow. Szczytno	„	nieznani
136.	Gorzelnia, Grzybiny Wielkie, pow. Ostróda	„	„
137.	Gorzelnia, Grunwald, pow. Ostróda	„	„
138.	Gorzelnia, Dłużniewo, pow. Ostróda	„	„
139.	Gorzelnia, Szyldek, pow. Ostróda	„	„
140.	Gorzelnia, Zagrzewo, gm. Szkudaj, pow. Nidzica	„	„
141.	Gorzelnia, Sawronka, pow. Nidzica	„	„
142.	Gorzelnia, Podgórze, pow. Nidzica	„	„
143.	Gorzelnia, Skotowo, pow. Nidzica	„	„
144.	Gorzelnia, Sarnowo, pow. Nidzica	„	„
145.	Gorzelnia, Nidzica Nr 2, pow. Nidzica	„	„
146.	Gorzelnia, Nidzica Nr 1 pow. Nidzica	„	„
147.	Gorzelnia, Napiwoda, pow. Nidzica	„	„
148.	Gorzelnia, Peterkan, pow. Susz	„	„
149.	Gorzelnia, Januszan, pow. Susz	„	„
150.	Gorzelnia, Belszwitz, pow. Susz	„	„
151.	Gorzelnia, Prajłowo, pow. i woj. Olsztyńskie	„	„
152.	Gorzelnia, Klewki, pow. i woj. Olsztyn	„	„
153.	Gorzelnia, Pausten, pow. Reszel	„	„
154.	Gorzelnia, Erben, (Ożyny), pow. Szczytno	„	„
155.	Fabryka tytoniu, Orneta	wyrób tytoniu	

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji
dla Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw
w Olsztynie
(—) A. Wojskiewicz

Poz. 128.

Sprostowanie Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji dla Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw.

W wykazie Nr 8 przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu, ogłoszonym w „Olsztyńskim Dzienniku Wojewódzkim" Nr 6 (20) z dnia 20.3.1947 r.

1. pod poz. 3 ogłoszono „Browar, Rozlewnia Piwa i Wytwórnia Wód Gazowych"

powinno być — „Browar, Rozlewnia Piwa i Wytwórnia Wód Gazowych, Olsztyn, ul. Aleja Wojska Polskiego Nr 20".

2. pod poz. 4 ogłoszono „Wytwórnia Wód Gazowych i Rozlewnia Piwa"

powinno być — „Wytwórnia Wód Gazowych i Rozlewnia Piwa, Olsztyn, ul. Warszawska Nr 14.

3. pod poz. 45 ogłoszono — „Elewator zbożowy, Reiffeisen An-und Werkaufsgenossenschaft G. M. B. H.

powinno być — „Elewator zbożowy, Reiffeisen An- und Werkaufsgenossenschaft G.M.B.H., Pasłęk, ul. Stalina 17".

4. pod poz. 463 ogłoszono — „Sklep spożywczy, Kętrzyn ,ul. Wojska Polskiego 5"

powinno być — „Sklep, spożywczy, Korszyn, ul. Wojska Polskiego 5".

5. pod poz. 480 ogłoszono — „Sklep spożywczo - galanteryjny, Kętrzyn, ul. Plac Wolności 2"

powinno być — „Sklep spożywczo - galanteryjny, Kętrzyn, ul. Powstańców Warszawy 3".

Wykaz Nr 9 w „Olsztyńskim Dzienniku Urzędowym" z dnia 31.III.1947 r.

6. w wykazie Nr 9 pod poz. 7 ogłoszono — „Magazyny, Restauracja i Hotel, obecnie Spółdzielnia"

powinno być — „Magazyny, restauracja i hotel, obecnie spółdzielnia, Biskupiec, ul. Grudziądzka".

7. pod poz. 72 ogłoszono — „Landmaschinen - Werkstatte, obecnie Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych"

powino być — „Landmaschinen - Werkstatte, obecnie Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych, Podstacja w Lubieniowie".

8. pod poz. 83 ogłoszono — „Maschinenfabrik Karl Barcel Ihn. Edward Reiman, obecnie Państwowa Podstacja Traktorów i Maszyn Rolniczych"

powinno być — „Maschinenfabrik Karl Barcel Ihn. Edward Reiman, obecnie Państwowa Podstacja Traktorów i Maszyn Rolniczych w Mrągowie".

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji
(—) A. Wojskiewicz

Poz. 129.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH

Departament Osiedleńczy

L. dz. III/6767/W.O.N./47.

ZARZĄDZENIE

Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 10. VII. 1947 r. w sprawie uznania mieszkań, zajmowanych przez obywateli b. Rzeszy Niemieckiej, narodowości niemieckiej, zatrudnionych w państwowych zakładach pracy, — za pomieszczenia służbowe danych zakładów pracy.

Na podstawie art. 2 lit. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. URP Nr 51, poz. 295) zarządzam co następuje:

§ 1.

Mieszkania samodzielne dotąd użytkowane przez obywateli b. Rzeszy Niemieckiej, narodowości niemieckiej, zatrudnionych w państwowych zakładach pracy, uznaje się przejściowo za pomieszczenia służbowe wspomnianych zakładów pracy.

§ 2.

Omawiane w § 1. mieszkania właściwe władze kwaterunkowe przydzielą tym państwowym zakładom pracy, w których zatrudnieni są tam pracownicy narodowości niemieckiej.

§ 3.

Gospodarka wyżej wspomnianymi lokalami mieszkalnymi, jako pomieszczeniami służbowymi poszczególnych zakładów pracy, zostaje wyłączona na zasadzie art. 8 pkt. 7 dekretu z dnia 21.XII.45 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu, (Dz. U.R.P. Nr 4, poz. 27 z 1946 r.) spod kompetencji władz kwaterunkowych.

§ 4.

Gospodarkę lokalami służbowymi wykonują właściwe organa zarządzające danych zakładów pracy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów zarządzenia M. Z. O. z dnia 25.II.1946 r. w sprawie przekazania w zarząd gmin nieruchomości typu miejskiego (Dz. Urz. M. Z. O. Nr 1, poz. 3 z 1946 r.) wraz ze zmianami i uzupełnieniami zawartymi w zarządzeniu z dnia 30.V.1947 r., w szczególności nie narusza obowiązku opłacenia przez dane zakłady pracy wszelkich należności czynszowych.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister:
w/z (—) **J. Dubiel**
Podsekretarz Stanu

Poz. 130.

ZARZĄDZENIE

Ministra Ziem Odzyskanych

z dnia 15 lipca 1947 r.

L. dz. 9671/V/Og/47.

W sprawie gospodarowania materiałami uzyskanymi z rozbiórki budynków zniszczonych w miastach i osiedlach o charakterze miejskim oraz wywozu tych materiałów poza teren Ziem Odzyskanych.

Na podstawie art 2. lit. c) i d) dekretu z dnia 13. XI.45 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U.R.P. Nr 51 poz. 295) zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 25.II.1946 r. w sprawie przekazania w zarząd gmin nieruchomości typu miejskiego (Dz. Urz. M. Z. O. Nr 1 poz. 3) i zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 30.V.1947 r. oraz w związku z dekretem Rady Ministrów z dnia 26. X. 45 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U.R.P. Nr 37, poz. 181/47 — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przedmiotem niniejszego zarządzenia są poniemieckie i opuszczone budynki zniszczone w rozumieniu dekretu Rady Ministrów i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 181/47), które na mocy zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 25. II. 46 r. (Dz. Urz. MZO 1, poz. 3) oraz z dnia 30. V. 47 r. przeszły w zarząd gminy.

§ 2.

O tym, że budynek jest zniszczony i podlega rozbiórce decyduje Wojewódzki Wydział Odbudowy lub wskazane przezeń organy terenowe w porozumieniu z Regionalną Dyrekcją Planowania Przestrzennego.

§ 3.

Gmina przed przystąpieniem do rozbiórki, powinna uzyskać decyzję organów wymienionych w § 2, że budynek kwalifikuje się do rozbiórki.

§ 4.

Gmina przeprowadza rozbiórkę budynku, bądź też zawierając tj. przez własny personel i na własny rachunek, bądź też zawierając w tym względzie umowę o rozbiórkę i sprzedaż uzyskanych z niej materiałów z państwowymi przedsiębiorstwami rozbiórkowymi, a w braku takich lub w przypadku nie przyjęcia oferty z innymi przedsiębiorstwami.

Jeżeli z przeprowadzonej przez gminę rozbiórki osiągnięty zostanie czysty dochód tj. zysk, wówczas 75% zysku tego przypada gminie, a 25% Skarbowi Państwa. Ta ostatnia kwota winna być wpłacona do kasy na konto właściwego urzędu likwidacyjnego z zarachowaniem jej na część VII, dział II, § 18 budżetu.

§ 5.

W treści umowy o przeprowadzeniu rozbiórki, zawieranej przez gminę należy dokładnie określić:

a) osobę fizyczną lub prawną z którą umowa jest zawierana,
b) obiekt(y) podlegający rozbiórce z powołaniem się na decyzję właściwej władzy (§ 2),
c) oszacowanie ryczałtowe wartości zawartych w obiekcie lub obiektach, objętych umową dokonane przez komisje powołane przez władze wym. w § 2,
d) cenę płaconą przez przedsiębiorstwo za materiał budowlany, osiągnięty z rozbiórki,
e) różnice pomiędzy kosztami rozbiórki, a przypuszczalną wartością uzyskanych z rozbiórki materiałów budowlanych,
f) zobowiązanie przedsiębiorstwa do odgruzowania i uporządkowania terenu, stosownie do wymagań, stawianych przez władze wymienione w § 2,
g) władze wym. w § 2 mają prawo określenia terminu zakończenia prac rozbiórkowych i kontroli w czasie prowadzenia tych robót.

§ 6.

Po dokonaniu rozbiórki komisja powołana przez władzę wym. w § 2 dokona klasyfikacji materiaów, po czym należy je zaoferować centralom zbytu zjednoczeń

przemysłowych lub ich organom terenowym a mianowicie Centrali Materiałów Budowlanych, Centrali Żelaza i Stali, Centrali Odpadków, Centrali Złomu i Centrali Odlewów.

Jeżeli wymienione instytucje nie zgłoszą oferty na kupno w ciągu 6-ciu tygodni od daty zawiadomienia, materiały mogą być sprzedane innym reflektantom.

§ 7.

Zezwolenie na wywóz materiałów uzyskanych z rozbiórki poza teren Ziem Odzyskanych z wyjątkiem materiałów nie objętych zakazem wywozu wydaje Ministerstwo Ziem Odzyskanych na wniosek właściciela materiałów, pochodzących z rozbiórki zaopiniowany przez organy wymienione w § 2. Do wniosku dołączona być winna specyfikacja materiałów, które mają być wywiezione.

§ 8.

Wszelkie przedmioty nie stanowiące substancji rozbieranego budynku, a ujawnione w trakcie rozbiórki przechodzą w całości na rzecz Skarbu Państwa.

§ 9.

Wpływy z tytułu sprzedaży materiałów pochodzących z rozbiórki, przypadające gminie (§ 4) winny być użyte wyłącznie na miasta lub osiedla.

§ 10.

Wszelkie sprzeczne z niniejszym przepisy, wydane przez Ministerstwo Ziem Odzyskanych uchyla się.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Ziem Odzyskanych
(—) **Wł. Gomułka**

Olsztyn, dnia 16 sierpnia 1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Samorządowy.
L. Dz. Sam. 3/1 S. G./47

Gospodarowanie materiałami uzyskanymi z rozbiórki budynków zniszczonych.

Do
Ob. Ob. Przewodniczących Wydz. Powiat. i Prezydenta m. Olsztyna.

Załączony odpis zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 15 lipca r. b. L. Dz. 9671/V/Og/47 Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości i **ścisłego stosowania.**

Za Wojewodę
(—) **Br. Wiesiołowski**
Naczelnik Wydziału Samorządowego

Poz. 131.

Olsztyn, dnia 26 lipca 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr O. Org. 1/51

Przyjmowanie interesantów w urzędach.

ZARZĄDZENIE Nr 63

Przyjmowanie i obsługa interesantów w niektórych urzędach państwowych i samorządowych daje powód do słusznych narzekań i krytyki. Najczęściej spotykanymi objawami niewłaściwego stosunku do interesantów, załatwiających sprawy w urzędach, są: nieprzestrzeganie wyznaczonych godzin przyjęć przez pracowników biura, wykonywanie w tych godzinach innych czynności, co zmusza interesantów do dłuższego wyczekiwania, niedbałe a nawet mylne informowanie, przyjmowanie poza kolejką oczekujących, prowadzenie dłuższych rozmów towarzyskich w czasie przyjęć interesantów itp.

Na tego rodzaju niewłaściwości zwraca uwagę Prezes Rady Ministrów i żąda stanowczego usunięcia przejawiających się w urzędowaniu złych obyczajów, urabiających ujemną opinię o funkcjonowaniu aparatu administracyjnego i wypełnianiu swych obowiązków wobec ludności przez pracowników publicznych.

Sposób przyjmowania i załatwiania interesantów w urzędach unormowany jest w Statucie Organizacyjnym Urzędu Wojewódzkiego (Mzurski Dziennik Pełnomocnika Rządu R.P. Nr 1, poz. 2 z 1945 r.) oraz w Instrukcji Referendarskiej dla starostw Województwa Olsztyńskiego („Olsztyński Dziennik Wojewódzki Nr 8 poz. 61 z 1947 r.).

Nieprzestrzeganie tych przepisów stanowi naruszenie obowiązków służbowych, przewidzianych w art. 25, p. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Podaję do ścisłego przestrzegania przez wszystkie podległe mi urzędy, instytucje oraz urzędy samorządowe następujących zasad, dotyczących informowania i przyjmowania interesantów.

1) Przyjmowanie i załatwianie interesantów odbywać się powinno w oznaczonych godzinach. Jako normę godzin przyjęć ustalam godz. 10 — 13.

W uzasadnionych wypadkach interesanci zamiejscowi, a w razie nagłości także interesanci miejscowi winni być przyjmowani i poza wyznaczonymi godzinami.

2) O godzinach przyjęć powinien informować widoczny napis przy wejściu do budynku urzędu: „Przyjmowanie interesantów od godziny. . . . . do. . . . . ".

3) Należy, o ile możności, zorganizować stałą obsługę informacyjną w godzinach przyjęć (biuro informacyjne), które należy powierzyć pracownikowi taktownemu, orientującemu się dokładnie w podziale czynności danego urzędu, w zakresie działania innych władz i instytucji, których adresy powinien posiadać i mogącemu udzielić interesantom wstępnych informacji w przypadkach, gdy nie chodzi o merytoryczne załatwianie sprawy.

W mniejszych biurach woźny powinien przebywać w godzinach przyjęć na korytarzu i kierować interesantów do właściwego urzędnika.

4) Wewnątrz budynku urzędu należy umieścić na widocznym miejscu tablicę orientacyjną z wykazem mieszczących się w urzędzie komórek organizacyjnych, oznaczeniem korytarzy (piętra) i pokoi, w których one znajdują się.

5) Przy wejściu do każdego biura (pokoju) umieścić należy napisy orientacyjne, zawierające nazwę odnośnej komórki organizacyjnej (Wydziału, oddziału w Urzędzie Wojewódzkim, referatu w Starostwie), wymienienie typowych spraw w tym biurze załatwianych oraz nazwiska, imiona i stanowisko służbowe urzędujących tam pracowników.

6) Pracownicy przyjmujący i informujący interesantów powinni w godzinach przyjęć bezwarunkowo przebywać na miejscu pracy. Nie wolno w tym czasie załatwiać innych czynności, powodujących dłuższe

oddalenie się pracownika. W razie gdyby taka konieczność zaszła powinien zastąpić go inny pracownik dostatecznie orientujący się w danym dziale pracy, aby informować zgłaszających się.

7) Konferencje, zebrania należy wyznaczyć w czasie, który nie utrudnia pracownikom przebywanie w biurze w godzinach przyjęć.

8) Przy załatwianiu i informowaniu interesantów przestrzegać należy zasad kolejności, w jakiej interesanci zgłaszają się, uprzejmości, bezinteresowności, rzeczowego i równego traktowania wszystkich obywateli.

Ob.Ob. Dyrektorzy Urzędów, Naczelnicy Wydziałów i Starostowie dopilnują wykonania powyższych zleceń w podległym im urzędzie. Ob. Ob. Starostowie zarządzą, aby były one wprowadzone i przestrzegane w biurach zarządów miejskich i gminnych.

W o j e w o d a
(—) Mgr W. Jaśkiewicz

Poz. 132.

Olsztyn, dnia 10 sierpnia 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L.dz. Insp. 1a/7/47

Uruchomienie aresztów gminnych.

OKÓLNIK Nr 71

Do
wszystkich Ob.Ob. Starostów Powiatowych
Województwa Olsztyńskiego

Przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III.1928 r. o postępowaniu karno - administracyjnym oraz inne dekrety i ustawy szczegółowe przewidują stosowanie kar pieniężnych i aresztów za różne wykroczenia.

Art. 54 o postępowaniu karno - administracyjnym nakłada obowiązek na władze administracyjne natychmistowego wykonania uprawomocnionych orzeczeń powstałych z mocy stosowania przepisów karno - administracyjnych w szczególności co do odbycia przez skazanych kary aresztu.

W praktyce jednak wykonalność kary aresztu jest utrudnione tym, że poszczególne gminy nie posiadają aresztów gminnych i dlatego sprawy tego rodzaju nie mogą być załatwiane terminowo, a nawet stają się niewykonalne, tworząc bardzo poważne zaległości w poszczególnych starostwach.

Wprawdzie art. 55 o postępowaniu karno - administracyjnym postanawia, że mieszkańcy gmin miejskich i wiejskich, w których nie urządzono jeszcze aresztu gminnego będą odbywali kary aresztu, wymierzone przez władze administracyjne, w więzieniach ogólnych, jednak przepis ten w warunkach dzisiejszych nie może być w całości należycie wykonywany z uwagi na trudności terenowe, znaczne koszty transportu i konieczność zwracania administracji więziennej kosztów utrzymania aresztowanych.

Mając na uwadze najważniejsze, że większość orzeczeń karno - administracyjnych dotyczy przewinień, popełnionych z nieświadomości i nieznajomości obowiązujących przepisów porządkowych przez ludność rolniczą i robotniczą, a kara aresztu na miejscu odniesie taki sam skutek jak i w bardzo oddalonym więzieniu, dlatego też uwzględniając interesy rolników i robotników w tym względzie, na podstawie uprawnień wynikających z art. 7 Dekretu z dn. 13.XI.45 r. o Zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U.R.P. Nr 51, poz. 295) z a r z ą d z a m u r u c h o m i e n i e p r z y g m i n a c h m i e j s k i c h i w i e j s k i c h g m i n n y c h a r e s z t ó w a d m i n i s t r a c y j n y c h.

Dla jasności wskazuję, iż areszt gminny winien być zasadniczo zorganizowany w osobnym budynku przy Zarządzie Gminnym i składać się z dwóch oddzielnych i nie stykających się ze sobą obszernych pokoi, jeden dla kobiet, drugi dla mężczyzn. Okna należy zaopatrzyć w żelazne kraty zaś drzwi w odpowiednie zamki.

W każdej celi należy urządzić miejsce na spanie w formie drewnianych prycz i sienniki, na dzień wynoszone. W pobliżu celi, o ile nie ma bieżącej wody, winno się znajdować kryte naczynie na wodę, kubek oraz odpowiednie naczynie na zlewy.

Kontrolę aresztowanych prowadzi Zarząd Gminny, a obowiązki dozorcy pełnić będzie stróż gminny, lub też specjalnie do tego powołana osoba. Za należytą organizację i funkcjonowanie aresztu gminnego odpowiedzialnym z urzędu jest wójt gminy lub burmistrz miasta.

Regulamin dla aresztu gminnego załączam.

W o j e w o d a
(—) Mgr W. Jaśkiewicz

R E G U L A M I N

dla aresztów gminnych w gminach wiejskich i miejskich Województwa Olsztyńskiego.

I. Przepisy obowiązujące zarządy gmin.

§ 1.

Każda gmina, gmina miejska i wiejska obowiązana jest posiadać własny areszt gminny, przeznaczony do odbywania przez mieszkańców gminy kary aresztu za wszelkie wykroczenia porządkowe, a nakładane przez władze administracyjne, skarbowe i sądowe. Z aresztu gminnego mogą również korzystać i organa M.O. w wyjątkowych wypadkach.

Areszt gminny winien być urządzony, w miarę możności w oddzielnym budynku tuż przy Zarządzie Gminnym i składać się przynajmniej z dwóch obszernych pokoi (cel), nie stykających się ze sobą i nie mających połączenia nawet przez korytarz, a to dla mężczyzn i dla kobiet. Ponadto areszt gminny należy odpowiednio zabezpieczyć od pożaru i zaopatrzyć w urządzenia alarmowe.

§ 2.

Cele powinny posiadać okratowane żelaznymi kratami okna i zaopatrzone w odpowiednie zamki drzwi. Drzwi winny otwierać się do korytarza aresztu. Wewnątrz każdej celi mają być urządzone mocne drewniane prycze, tak aby żadna część nie mogła być oddzielona bez pomocy odpowiednich narzędzi pomocniczych i użyte ewentualnie jako narzędzie bójki lub dewastacji. Do spania mogą być używane sienniki i materace na dzień wynoszone, utrzymane w bezwarunkowej czystości i przewietrzane.

Mogą być też urządzone nieruchome ławki do siedzenia i stół, również niedające się łatwo oddzielić od całości celi.

§ 3.

Oświetlenie budynku aresztu gminnego w nocy na zewnątrz musi być zapewnione.

Oświetlenie cel wewnątrz należy urządzić tak, aby aresztowany nie miał dostępu do źródła światła, nie

mógł go uszkodzić lub też użyć go do celów napaści, samobójstwa (prąd, przewód), lub też podpalenia. Starać się źródło światła (lampę naftową, żarówkę) umieścić od strony wejścia pod sufitem, w wydrążeniu ściany od wewnątrz, zaopatrzonego w grube szkło i grubą siatkę drucianą.

§ 4.

Na korytarzu, o ile nie ma bieżącej wody z wodociągów, winny się znajdować szczelnie zakryte i zamknięte na zamek naczynia na wodę z kranem, uwiązanym kubkiem do picia wody oraz naczynie na zlewy.

Na noc w celach należy umieszczać hermetycznie zamknięte naczynia na mniejsze fizjologiczne potrzeby aresztowanych, na dzień wynoszone.

§ 5.

Budynek, cele i wszystkie urządzenia aresztu gminnego winny być utrzymane we wzorowej czystości i porządku. Utrzymanie porządku i czystości należy do aresztowanych. Codzień cele winny być przewietrzane, aresztowani korzystać z przynajmniej półgodzinnej przechadzki w obrębie aresztu gminnego.

§ 6.

Zarząd Gminy obowiązany jest prowadzić kontrolę aresztowanych w/g ustalonego wzoru. Przed umieszczeniem do aresztu gminnego osoba skazana winna być niezwłocznie wpisana do księgi kontroli aresztowanych, ze wskazaniem daty i godziny osadzenia, jak również po odbyciu kary — datę i godzinę zwolnienia.

Nie wolno aresztowanemu posiadać przy sobie, podczas przebywania w areszcie gminnym wszelkich przedmiotów ułatwiających ucieczkę, mogących służyć do napadu lub samobójstwa, n.p. noża, laski, zapałki, sznurka itp. W razie posiadania takich przedmiotów przy sobie ,osoba wezwana do odbycia aresztu winna je złożyć do depozytu gminnego, lub pozostawić w domu. Zegarki, obrączki i pieniądze tym rygorom nie podlegają.

Wzór rejestru odbywających karę aresztu

L. p.	Nazwisko i imię oraz imię ojca	Wiek	Miejsce zamieszkania	Na czyje orzeczenie data i Nr	Wymiar kary	Osadzono		Zwolniono		Uwagi
						data	godz.	data	godz.	

§ 7.

W aresztach gminnych mogą być umieszczane tylko osoby skazane na karę aresztu prawomocnymi orzeczeniami władz administracyjnych, lub też innej władzy do tego uprawnionej. Przetrzymywanie osób bez takich orzeczeń lub sądowych tytułów wykonawczych jest niedopuszczalne.

§ 8.

Po otrzymaniu uprawomocnionego orzeczenia władz administracyjnych lub sądowego tytułu wykonawczego skazującego wyraźnie na karę aresztu gminnego Zarząd Gminny winien wystosować do osoby, skazanej wezwanie z oznaczeniem terminu stawienia się do odbycia kary aresztu. W razie niestawiennictwa w oznaczonym terminie osoba skazana podlega przymusowemu doprowadzeniu przez organa Milicji Obywatelskiej lub sołtysa.

§ 9.

W razie stwierdzonej urzędowo przez sołtysa choroby skazanego kara aresztu podlega odroczeniu.

W wypadku choroby aresztowanego podczas odbywania aresztu kara podlega przerwaniu na podstawie pisemnego stwierdzenia lekarza, a aresztowany w razie poważnej choroby, a tymbardziej zakaźnej, winien być na koszt gminy odstawiony do szpitala. Koszty leczenia w szpitalu obciążają chorego.

Kara aresztu również ulega przerwaniu, gdy osoba odbywająca karę aresztu z mocy zamiany za niewpłacenie kary grzywny, wyrazi chęć niezwłocznego wpłacenia tej grzywny. W tym wypadku odlicza się od ogólnej kwoty grzywny, w myśl obowiązujących przepisów o karach administracyjnych, część grzywny, stanowiącą odpowiednik odbytego już aresztu.

§ 10.

W celu niedopuszczenia do przepełnienia aresztu gminnego oraz stworzenia możliwych warunków higienicznych, umieszczenie w areszcie gminnym większej ilości osób powodujących wyraźne przepełnienie celi nie może mieć miejsca. Nie można zatem umieszczać do jednej celi więcej niż jedną osobę na każde 4 metry kwadratowe przestrzeni. Palenie tytoniu, papierosów lub picie wódki jest wzbronione.

§ 11.

Osoby odbywające karę aresztu gminnego nie mogą być przymusowo zatrudniane i zmuszane do pracy, z wyjątkiem wykonywania zwyczajnych prac porządkowych w obrębie aresztu gminnego, jakto codzienne oczyszczenie celi, mycie podłogi, wynoszenie nieczystości ,śmieci, odrzucanie śniegu, rżnięcie i rąbanie drzewa na opał dla aresztu gminnego.

Nie dotyczy to wypadków, gdy sądowy tytuł wykonawczy lub orzeczenie władz administracyjnych wyraźnie stosuje nawiązkę do kary aresztu gminnego w postaci codziennej przymusowej pracy.

§ 12.

Wójt i burmistrz, każdy w obrębie swojej gminy jest osobą z urzędu odpowiedzialną za stan aresztu gminnego, właściwą opiekę nad aresztowanymi, za ucieczkę aresztowanego, za niewłaściwe sprzeczne z prawem traktowanie aresztowanego oraz za wszelki popełniony gwałt na osobie odbywającej areszt.

Bezpośredni nadzór nad aresztem gminnym pełni stróż lub woźny gminy, ewentualnie specjalny dozorca.

II. Przepisy obowiązujące aresztantów w areszcie gminnym.

§ 13.

Każdy mieszkaniec gminy skazany na karę aresztu gminnego prawomocnym orzeczeniem władzy administracyjnej lub innej władzy państwowej do tego uprawnionej, po otrzymaniu wezwania Zarządu Gminnego do odbycia kary aresztu, winien zgłosić się osobiście do dyspozycji Zarządu Gminnego w oznaczonym terminie, w przeciwnym razie zostanie doprowadzony przymusowo przez sołtysa lub też organa Milicji Obywatelskiej.

§ 14

Nie wolno aresztowanemu przy sobie posiadać żadnych przedmiotów mogących służyć do napaści, uszkodzenia ciała, ułatwienia sobie ucieczki lub samobójstwa (noże, zapałki, sznury, laski itp.).

§ 15.

Nie wolno podczas odbywania kary aresztu palić w celi papierosy, tytoń oraz pić wódkę. Wolno natomiast posiadać aresztowanemu odpowiedni zapas żywności przyniesionej ze sobą, lub dostarczonej przez członków rodziny, lub opiekunów.

§ 16.

Aresztowany winien przez cały czas przebywania w areszcie gminnym zachowywać się przyzwoicie, nie urządzać awantur, sprzeczek, bójki itp., z przebywającymi wspólnie w areszcie osobami i naprzykszać się i nie dokuczać, zachowywać odpowiednią czystość koło siebie i nie zanieczyszczać celi, w stosunku zaś do dozorcy odnosić się poprawnie.

W razie nieprzestrzegania powyższych zasad aresztowany na doniesienie Zarządu Gminnego podlega dodatkowej karze na podstawie przepisów o postępowaniu karno - administracyjnym

§ 17.

Nie wolno innej osobie zastępczo odbywać karę aresztu za osobę skazaną np. syn za ojca lub odwrotnie. Każdy, kogo kara ta dotyczy winien ją odbywać osobiście.

§ 18.

Gra w karty, krzyki, śpiewy itp. nie powinny mieć miejsca w areszcie gminnym. Osoba winna naruszenia tego przepisu podlega karze.

§ 19.

Czas spoczynku nocnego obowiązuje w ciągu całego roku od godziny 21 do godziny 6 rano. W ciągu dnia wolno, za zezwoleniem przełożonego gminy, przebywać aresztowanemu na wolnym powietrzu w obrębie aresztu gminnego.

§ 20.

Samowolne opuszczenie aresztu gminnego przez aresztowanego będzie policzone jako ucieczka lub conajmniej usiłowanie ucieczki i jest sądownie karalne.

§ 21.

Wszelkie krzywdy, jakie w czasie przebywania w areszcie może doznać aresztowany, czy to ze strony administracji aresztu, czy to współwięźniów, podlegają rozpatrzeniu przez Starostę Powiatowego na drodze zwykłego postępowania administracyjnego, a w razie poważniejszego wypadku przez prokuratora.

Część druga regulaminu winna być wywieszona w celach i podana do wiadomości aresztowanemu przed osadzeniem.

Olsztyn, dnia 12 sierpnia 1947 r.

Wojewoda
(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Poz. 133.

Warszawa, dnia 25 lipca 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Ogólny
L. dz. 5093/I-B/1-c/47

Obrót bezgotówkowy.

OKÓLNIK Nr 55

w/g rozdzielnika.

Z dniem 19 maja 1947 r. wszedł w życie dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61). Ze względu na znaczenie jakie dla gospodarki narodowej mają obroty bezgotówkowe, Ministerstwo Skarbu oczekuje, że przede wszystkim władze i urzędy państwowe, opierające swą gospodarkę pieniężną na przepisach rach.-kasowych dla władz i urzędów państwowych (załącznik Nr 1 do Dz. Urz. Min. Skarbu z dnia 30 marca 1935 r. Nr 9, poz. 178) będą w jak najszerszej mierze stosować obroty bezgotówkowe realizując wytyczne wspomnianego dekretu.

Z tej racji Ministerstwo Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu ustala następujące zasady:

I.

Władze i urzędy państwowe zarządzają wypłaty:

1. w drodze bezgotówkowej:
wszelkie wypłaty na rzecz uczestników obrotu bezgotówkowego wymienionych w art. 1, ust. 1, pkt. 1(—5) dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, oraz na rzecz osób posiadających otwarte rachunki w instytucjach finansowych, bez względu na wysokość wypłaty.
2. w gotówce — z tytułu:
a) wszelkiego rodzaju wynagrodzeń, płac, zarobków, nagród, zapomóg i innych świadczeń pieniężnych na rzecz pracowników, bez ograniczeń,
b) zaliczek wymienionych w § 22, ust. 1, lit. a i b przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych w brzmieniu zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 11 grudnia 1946 r. Nr D. III. 10844/7/46 — w granicach ustalonych
c) norm zaliczek,
należności na rzecz osób nie podlegających obowiązkowi uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym i nie posiadających otwartego rachunku w instytucji finansowej — bez ograniczeń.

Jednocześnie nadmienia się, że przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia obowiązane do prowadzenia ksiąg handlowych, podlegające obowiązkowi uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym na podstawie art. 1, ust. 1, pkt. 4 dekretu, oraz przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia obowiązane do prowadzenia uproszczonych ksiąg handlowych, a zwolnione od obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym do dnia 30 września 1947 r. na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r. (Monitor Polski Nr 88 z dnia 20 czerwca 1947 r.) zostały ustalone w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych uproszczonych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 365).

Celem wprowadzenia w życie powyższych zasad władze i urzędy państwowe obowiązane są:

1. żądać od wszystkich uczestników obrotu bezgotówkowego podawania na dowodach, stanowiących podstawę asygnowania, numeru i nazwy posiadanego w instytucji finansowej rachunku,
2. dokonywać wypłat z rachunków, otwartych w izbach skarbowych (Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu):

a) czekami (zleceniami) przelewowymi na rachunki wierzycieli (odbiorców) w Narodowym Banku Polskim lub w Pocztowej Kasie Oszczędności, w przypadku zaś posiadania przez wierzyciela (odbiorcę) rachunku w innej instytucji finansowej, na rachunek tej instytucji w Narodowym Banku Polskim lub w Pocztowej Kasie Oszczędności; władza asygnująca obowiązana jest przytem dokładnie wypełniać wszystkie odcinki dowodów przelewowych celem umożliwienia instytucji finansowej prawidłowego zarachowania przelanej sumy, odbiorcy zaś — zorientowania się co do tytułu wypłaty oraz nazwy władzy asygnującej,

b) czekami rozrachunkowymi (art. 39 prawa czekowego) w przypadku, gdy wierzyciel (odbiorca) wbrew obowiązkowi nie posiada rachunku w instytucji finansowej, lub gdy posiadając taki rachunek, zależy mu na szybkości,

3. zarządzając wypłaty z rachunków, otwartych w kasach urzędów skarbowych:

a) podać w treści asygnaty Nr i nazwę rachunku, posiadanego przez wierzyciela (odbiorcę) w instytucji finansowej, jak również nazwę tej instytucji,

b) w treści asygnaty zlecić wypłatę „czekiem rozrachunkowym" w przypadkach gdy wierzyciel (odbiorca) wbrew obowiązkowi nie posiada rachunku w instytucji finansowej, lub gdy posiadając taki rachunek zależy mu na szybkości,

4. z zaliczek podejmowanych na podstawie wspomnianego wyżej § 22, ust. 1, lit. b, p. 2 i 3 przepisów rach.-kasowych dla władz i urzędów państwowych mogą być dokonywane wyłącznie drobne wydatki nie przekraczające jednorazowo kwoty 20.000 zł.

W końcu Ministerstwo Ziem Odzyskanych nadmienia, że władze i urzędy państwowe rozpatrujące oferty na dostawy i roboty, składane przez osoby (firmy) nie podlegające obowiązkowi uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, winny w pierwszym rzędzie przyjmować, oczywiście w równych warunkach, oferty tych osób (firm), które posiadają rachunki w instytucjach finansowych.

Dyrektor Departamentu Ogólnego
(—) Z. Warycha

Poz. 134.

MINISTER APROWIZACJI

Dotyczy urlopów dla poratowania zdrowia.

OKÓLNIK Nr 32

Zdarzają się częste wypadki, że urzędnicy, korzystający z urlopu wypoczynkowego, nie wracają w terminie do pracy, samowolnie przedłużając sobie urlop wypoczynkowy na podstawie zaświadczenia lekarskiego, stwierdzającego potrzebę przeprowadzenia kuracji.

Zaznaczam, że lekarze powiatowi, względnie lekarze Ubezpieczalni Społecznej lub Uzdrowisk Państwowych nie mają prawa udzielania urlopów dla poratowania zdrowia; decyzja w tej sprawie w myśl postanowień art. 38 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. Ust. Nr 21, poz. 164) należy do władzy służbowej pracownika.

Świadectwa lekarskie są tylko materiałem pomocniczym dla władzy, która na ich podstawie udziela, względnie odmawia udzielenia takiego urlopu.

W związku z powyższym przypominam, że w celu otrzymania urlopu dla poratowania zdrowia urzędnik powinien wnieść do swojej władzy przełożonej podanie, poparte świadectwem lekarza urzędowego (powiatowego), względnie komisji lekarskiej Ubezpieczalni Społecznej lub lekarza naczelnego Uzdrowiska Państwowego. Dopiero po otrzymaniu pozytywnej decyzji od swojej władzy służbowej urzędnik ma prawo korzystać z urlopu dla poratowania zdrowia.

Za wykroczenia w powyższej sprawie urzędnicy będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

Minister
(—) Włodzimierz Lechowicz

Olsztyn, dnia 12 lipca 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr Os. 5881/30420/47

Dotyczy urlopów dla poratowania zdrowia.

Do
Ob. Dyrektora Państw. Urzędu Repatr. w Olsztynie
Ob. Dyrektora Okr. Urzędu Likwidac. w Olsztynie
Ob. Ob. Naczelników Wydziałów U. W.
Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Olsztyńskiego

Przesyłam odbitkę okólnika Nr 32 Ministra Aprowizacji do wiadomości i ścisłego przestrzegania zasad powyższego okólnika we wszystkich działach służby.

Wojewoda
(—) Mgr W. Jaśkiewicz

Poz. 135.

Olsztyn, dnia 18.VIII.1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Samorządowy
L. Dz. Sam./4/S.G./47

W sprawie ulg w opłatach za świadczenia samorządowe.

Do
Ob.Ob. Przewodniczących Wydz. Powiat. (wszystkich)
i Prezydenta m. Olsztyna

Załączony odpis pisma Biura Prezydialnego Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej z dn. 6.VIII.1947 r. L. Dz. 2172/47 Wydział Samorządowy przesyła do

wiadomości i podania jego treści wszystkim Zarządom Gmin miejskich i wiejskich powierzonego obywatelowi powiatu.

Za Wojewodę
(—) **Br. Wiesiołowski**
Naczelnik Wydziału Samorządowego

Zał. 1.

Olsztyn, dn. 6.8.1947 r.

BIURO PREZYDIALNE

Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

2172/47

Do
Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych
Województwa Olsztyńskiego
i Miejskiej Rady Narodowej m. Olsztyna

Na podstawie pisma Rady Państwa Biuro Rad Narodowych L. Dz. 1228/47/Org., Biuro Prezydialne Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości treść okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1947 r. Nr 0-II-o-9/1;

„Zostało stwierdzone, że władze i instytucje państwowe oraz rozliczne instytucje społeczne i partyjne żądają od związków samorządu terytorialnego, jak również bezpośrednio od zakładów i przedsiębiorstw należących do związków samorządowych, świadczeń darmych i ulg w opłatach za świadczenia, do których samorządy nie są ustawowo obowiązane.

Proszę Obywateli Ministrów o zwrócenie uwagi podległym władzom i instytucjom na bezpodstawność takich żądań i o wyjaśnienie, że wprawdzie rady narodowe, kierując się przesłankami polityki społecznej i gospodarczej mogą stosować ulgi przy korzystaniu z zakładów i przedsiębiorstw komunalnych, występowanie jednak w tych sprawach z żądaniami nieopartymi na specjalnym tytule ustawowym, nie powinno mieć miejsc. Jednocześnie proszę Obywteli Ministrów o wydanie polecenia podległym sobie władzom i instytucjom, ażeby opłaty na rzecz zakładów i przedsiębiorstw komunalnych były regulowane bez upoważnienia zaległości natychmiast wyrównane".

Dyrektor
Biura Prezydialnego M.W.R.N.
(—) **Górnik Bolesław**

Poz. 136.

Olsztyn, dnia 12. VIII. 1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI

Wydział Wojskowy

L. dz. Wojsk./O/7/41/47

Sposób ustosunkowania się władz adm. og. i organów samorządu do spraw p. w.

W/g rozdzielnika.

Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej l. dz. 1383/Wojsk. z dnia 9 lipca 1947 r. do wiadomości i zastosowania się.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki prosi, aby Ob. Ob. Starostowie (Prezydent m. Olsztyna) osobiście zainteresowali się poruszanymi w tym piśmie sprawami, a przede wszystkim pouczyli podległy im personel, że kwestia przysposobienia wojskowego ma niezmierne, ogólnopaństwowe znaczenie. Należy dołożyć wszelkich starań, aby idea powszechnego p. w. znalazła zrozumienie w społeczeństwie, a tym samym zjednała sobie jaknajwięcej czynnych zwolenników. Organa administracji ogólnej nie mogą być tylko biernymi obserwatorami wysiłków, czynników fachowych, ale winny z nimi w tym kierunku w miarę swych możliwości, współpracować.

Urząd Wojewódzki prosi, aby Ob. Ob. Starostowie (Prezydent m. Olsztyna) osobiście nadali właściwy kierunek wymienionej akcji i specjalnie pobudzili do życia działalność powiatowej, (miejskiej) rady WF i PW.

Za Wojewodę
(—) **J. Szyrmer, kpt. dypl.**
Zał. 1 Naczelnik Wydziału Wojskowego

Odpis.

Warszawa, dnia 9 lipca 1947 r.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

L. dz. 1383/Wojsk.

PISMO OKÓLNE

Do
Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich) oraz
Prezydentów Miast: st. Warszawy i Łodzi

sposób ustosunkowania się władz adm. ogólnej i organów samorządu do spraw p. w.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że niektóre organa podległe władzom adm. ogólnej w niewłaściwy sposób, szkodliwie wpływający na rozwój przysposobienia wojskowego, interpretują wyjaśnienia Państwowego Urzędu WF i PW podane do wiadomości w piśmie okólnym L. dz. 551/Wojsk. z dnia 12. IV. 1947 r. i nieodpowiednio nastawiają prace nad przysposobieniem wojskowym.

Tego rodzaju postępowanie wykorzystywane jest tendencyjnie w celu wywoływania mniemania, iż akcja p. w. zatraca charakter powszechności i że istnieją obecnie dążenia do zmniejszenia jej intensywności.

Celem zapobieżenia tym ujemnym zjawiskom, Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministerstwem Obrony Narodowej (Państwowym Urzędem WF i PW) wyjaśnia i zarządza co następuje:

Dekret z dnia 16. I. 1946 r. o powszechnym obowiązku wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego (poz. 195 Dz. Ust.) wszedł w życie z dniem ogłoszenia go tj. z dniem 17 lipca 1946 r., a niewydanie dotąd przewidzianych w nim rozporządzeń wykonawczych nie powinno stanowić przeszkody w rozwijaniu akcji mającej na celu propagowanie idei przysposobienia wojskowego i prowadzenie jej, jakkolwiek na razie bez stosowania sankcji karnych w dekrecie przewidzianych.

Rozwój przysposobienia wojskowego niewątpliwie zależny będzie w znacznej mierze od stopnia zainteresowania się akcją przysposobienia wojskowego przez władze adm. og. i podległe organa i od starań tych władz i organów, aby dla akcji tej stworzyć jak najlepsze warunki rozwojowe. Dobra wola poszczególnych organów będzie w tym względzie czynnikiem decydującym.

Doceniając znaczenie przysposobienia wojskowego Ministerstwo Administracji Publicznej wskazuje na konieczność pobudzenia przez Ob. Ob. Wojewodów podległych władz i organów do intensywnej działalności w zakresie przysposobienia wojskowego, popierania poczynań wszystkich czynników wf i pw jak również propagowania idei upowszechnienia wreszcie zapewnienia dla tej akcji odpowiednich warunków przez udzielanie daleko idącej pomocy w zakresie rozporządzanych środków.

Ministerstwo Administracji Publicznej oczekuje nadsyłania szczegółowych sprawozdań w wypadkach uchylania się podległych władz i organów od współdziałania w akcji przysposobienia wojskowego lub niewłaściwego ustosunkowania się ich do działalności czynników wf i pw w zakresie powyższej akcji, jako też w wypadkach rozwijania przez poszczególne osoby niedopuszczalnej działalności, mającej na celu przeciwdziałanie tej akcji.

Ministerstwo nadmienia, iż powyższe wskazania dotyczą rówież przysposobienia wojskowego na wsi organizowanego obecnie w postaci przysposobienia rolniczo-wojskowego.

Ministerstwo Administracji Publicznej prosi o przeprowadzenie wśród podległych władz odpowiedniej akcji uświadamiającej oraz pouczenie władz gminnych o konieczności traktowania spraw przysposobienia wojskowego z należytym zrozumieniem jego znaczenia dla Państwa.

Za Ministra
(—) **Wolski Władysław**
Podsekretarz Stanu

Dział nieurzędowy

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Odbudowy
Nr Orb. II-73/d-11

CENNIK

zasadniczych materiałów budowlanych, pobieranych w C. M. B. Olsztyn na miesiąc czerwiec.

Nazwa towaru	Jednostka	Cena loco magazyn C. M. B.	Cena przy dostawie wagonowej franco stacja odbiorcy
Cegła pełna I klasy	1000 szt.		5.100,—
„ „ II „	„		4.500,—
„ „ III „	„		4.300,—
Wapno suche gaszone	1 tona	3.360,—	2.520,—
„ palone	„	2.650,—	1.750,—
„ lasowane	m³	1.800,—	
Cement	1 tona	3.740,—	2.845,—
Gips	„	6.900,—	5.404,—
Maty trzcinowe	m²	17,—	
Żelazo dwuteowe (cena sztywna)	1 kg	11,20	9,95
„ prętowe 12 mm	„	13,—	9,95
„ płaskie 24 × 8	„	13,—	9,95
Glazura	m²	1.440,—	1.145,—
Terrakota	„	960—1.550,—	715—1.150,—
Gwoździe budowlane reglament.	kg	45,—	
„ „ wolnorynkowe	„	50,—	
„ „ papowe	„	70,—	
Papa smołowcowa Ne. 100"	1 rolka	460,—	357,—
„ „ „ 150"	„	400,—	312,—
Blacha cynkowa	kg	55,—	
Szkło okienne 2 mm	m²	345,—	290,—
„ „ 3 mm	„	520,—	435,—
Kit na prawdziwym pokoście	1 kg	131,—	
Mydło szare regl.	„	35,—	
Ton malarski	„	9,—	
Pokost lniany	„	940,—	
Farby olejne	„	450,—	
Eternit falisty 120 × 110	1 szt.	312,—	
„ szczytowy 110 × 60	„	171,—	
„ gąsiory 60 × 30	„	52,—	
„ pasy 120 × 60	„	60,—	

Nazwa towaru	Jednostka	Cena loco magazyn C. M. B.	Cena przy dostawie wagonowej franco stacja odbiorcy
Spinki do eternitu (wkrętki)	szt.	2,20	
„ „ „ podkładki	„	4,60	
„ paski do gąsiorów	„	3,70	
Płyty suprema 6 cm	1 m²	372,—	
„ „ 9 cm	„	609,—	
Kreda szlamowana	kg	8,—	
Karbid reglamentowany	„	23,—	
Glinka szamotowa	„	5,—	
Kit syntetyczny	„	66,—	
Klej malarski „Draks"	„	61,—	
Karbolineum	kg	5,—	
Prepęrat izolacyjny „Oro Conco"	„	37,—	
Lakier czarny do żelaza	„	119,—	
Pak luzem	„	13,—	
Lepik reglamentowany	„	5,70	
Łączniki instalacyjne od 14 zł	szt.	do 200,—	
Muszle klozetowe I gat.	„	1.390,—	
„ „ II „	„	—	
„ bezwodne	„	480,—	
Pisuary	„	250,—	
Sedesy z pokrywą	„	900,—	
„ bez pokrywy	„	700,—	
Syfony cynk. do umywalek	„	150,—	
„ metalowe	„	1.105,—	
Toalety porcelanowe	„	180,—	
Umywalki fajansowe wym. 58×40×8,5, I gat.	„	1.720,— I gat.	
II gat.		1.200,—	
„ „ „ 64×40×9, I gat.		2.560,—	
II gat.		1.390,—	
„ „ „ 49×38×7, I gat.		1.690,—	
„ „ „ 43×24×7		600,—	
„ „ „ 30×25		312,—	
Zlewy kuchenne porcel.	szt.	606,—	
Zmywaki podwójne faj.	„	1.125,—	
Wanny żeliwne polewane	„	5.790,—	
Krany gazowe mosiężne 1"	„	569.—	
„ „ „ 1½"	„	720,—	
„ „ „ 1¼"	„	600,—	
„ „ 2c	„	1.240,—	
Kurki gazowe (wężowe) 3" 8"	„	172,—	
Płuczki klozetowe używane kompl.	„	750,—	
„ „ nowe	„	974,—	
„ fajansowe	„	1.690,—	
Rury spustowe z kolanami	„	364,—	
„ „ bez kolan	„	195,—	
Krany czerpalne stojące do umywalek ½"	„	800,—	
„ „ ze stopu cynkowego ½"	„	125,—	
„ „ ¾"	„	125,—	
„ „ 1¼"	„	260,—	
Przelewy i ścieki	„	50,—	
Kratki ściekowe	„	250,—	
Śrubunki do radiatorów kolankowych 5/4"	„	480,—	
„ „ „ proste 5/4"	„	413,—	
„ „ „ kolankowe 1"	„	293,—	
„ „ „ proste ¾"	„	187,—	
„ „ „ kolankowe ½"	„	135,—	
Wentyle reg. C. O. 5/4 mos.	„	270,—	
„ przelotowe ¾ mosiężne nowe	„	592,—	
„ „ ½ „ „	„	458,—	
„ kątowe ½ „ „	„	477,—	
Radiatory	1 elem	236,—	

Nazwa towaru	Jednostka	Cena loco magazyn C. M. B.	Cena przy dostawie waonowej franco stacja odbiorcy
Krany cynkowe przelotowe wodne ½"	szt.	231,—	
„ „ „ „ 1¼"	„	231,—	
„ mosiężne przelot. wodne 1½"	„	1.008,—	
„ „ „ „ 1"	„	522,—	
„ „ „ „ ¾"	„	187,—	
„ „ „ „ ½"	„	197,—	
Wodomierze 2" 1" i ½"	„	4.417,—	
Wentyle skośne 1" 11/4" ¾"	„	70,—	
Zawory skośne (kozwy) 76 mm	„	5.904,—	
„ „ „ 72 mm	„	5.904,—	
Zawory skośne (kozły) 70 mm	„	5.904,—	
„ „ „ 80 i 82 mm	„	7.380.—	
„ „ „ 100 mm	„	9.960,—	
„ „ „ 110 mm	„	10.270,—	
Klameczki do paskwili	„	86,—	
Klamki chromowe	kompl.	205,—	
„ mosiężne	„	400,—	
Narożniki okienne	szt.	2,5	
Paskwile	„	od 130,— 300,—	
Spinacze przeciwwiatrowe mos.	kompl.	504,—	
Zawiasy okienne 100 mm	pęczek	97,— (2 pary)	
„ drzwiowe 130 mm	„	125,—	
Zamki zwykłe wpuszczane	szt.	325,—	
„ cuhaltowe wpuszczane	„	359,—	
Kontrygle	kompl.	363,— (2 szt.)	
Śruby do drzewa 4" i 3"	kg.	22,—	
Szufle, szpadle, łopaty	szt.	44,—	
Włazy dachowe świetliki	„	750,—	
Rury ocynk. 3/8"	mb.	81,—	
„ „ 1/2"	„	95,—	
„ „ 3/4"	„	115,—	
„ „ 1"	„	158,—	
„ „ 5/4"	„	210,—	
„ „ 11/2"	„	256,—	
Rury czarne ze szwem 3/8"	„	65,—	
„ „ „ „ 1"	„	68,—	
„ „ „ „ 1½"	„	116,—	
Rury kotłowe kol. 35 mm	„	115,—	
„ „ „ 45 mm	„	138,—	
„ „ „ 62 mm	„	145,—	
„ „ „ 70 mm	„	147,—	
„ „ „ 73 mm	„	152,—	
„ „ „ 73 mm	„	152,—	
„ „ „ 110 mm	„	324,—	
Blachy pod piece	szt.	30,—	
Szyberki żeliwne	„	35,—	
Drzwiczki wycierowe	„	10,—	
Kuchenki przenośne żeliwne	„	4.406,—	
Piece stałopalne	„	4.272,—	
Rury sztabkowe	„	16,—	
Drzwiczki kominkowe wycierowe żeliwne	kg	35,—	
„ piecowe	„	44,—	
Wentylatory blaszane	szt.	31,—	
Cyna angielska	kg	500,—	
Rury i kształtki kanalizacyjne	„	27,—	
Kafle barelińskie I gat.	„	10.260,—	
Komplet piecowy 114 jedn.	„	8.550,—	
„ „ II gat.	„	7.182.—	
„ „ III gat.	„	20,—	
Cegła szamotowa normalna	szt.		

Nazwa towaru	Jednostka	Cena loco magazyn C. M. B.		Cena loco tartak		Cena loco stacja załadowania		Cena franco stacja przeznaczenia	
Tarcica stolarka	m³	9.300,—	11.000,—	6.900,—	8.450,—	7.450,—	9.100,—	8.250,—	985,—
Krawędziaki i bale	m³	8.150,—	10.500,—	5.800,—	8.000,—	6.350,—	8.650,—	7.100,—	935,—
Deski podł. hebl. i szpun.	m³	—	10.000,—	—	8.350,—	—	9.000,—	—	940,—

Ceny powyższe obowiązują do odwołania.

Za Wojewodę
(—) **Inż. St. Porczyński**
Naczelnik Wydziału Odbudowy

OGŁOSZENIA

Zarząd gm. Pasym, powiat Szczytno unieważnia zagubiony przez były Magistrat m. Pasymia tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 8799, ser. I.

Unieważnia się dowód tożsamości konia Nr 41472, wystawiony przez Zarząd Gminy Piastowo, pow. Pasłęk na nazwisko Kancelarczyk Marcin zam. w gr. Morawy.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód osobisty wydany przez gm. Dietrzkowice, pow. Wieluń, woj. Łódzkie, świadectwo szkolne z r. 1936, kartę rejestracyjną R. K. U. wydane na nazwisko Eugeniusz Cały zam. w Dobrym Mieście, ul. Wojska Polskiego 30.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki „Willys" Nr 86697, Nr silnika 210112 wystawioną na Okręgową Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Olsztynie oraz kartę drogową na nazwisko Zieliński Antoni zam. w Olsztynie, ul. Limanowskiego 37 a.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 37071 wydany przez Starostwo Powiatowe w Mrągowie na nazwisko Makarowski Artamon zam. we wsi Wojnowo, gm. Ukta, pow. Mrągowo.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia ser. I, Nr 41432 wystawiony przez Zarząd Gminy Piastowo, pow. Pasłęk na nazwisko Olczyk Stanisław zam. Dzików, gm. Piastowo, pow. Pasłęk.

Unieważnia się kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. w Ostródzie za Nr 485 z dn. 9 listopada 1945 r. na nazwisko Lorkowski Ireneusz zam. Kanigowo, gm. Kudaj, pow. Nidzica.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 21151, klacz wzrost 149, szpak, urodz. 1941 r., wydany przez Zarząd Gminy Dywity na nazwisko Naruszewicz Witold zam. kolonia Spręcowo, gm. Dywity, pow. Olsztyn.

Unieważnia się następujące zagubione dokumenty w dniu 20. VI. 47 r. w drodze Mikołajki—Giżycko: zaświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo Pow. w Łomży, zaświadczenie tożsamości konia Nr 12919 za L. Dz. 21/47, wydane przez Zarząd Miejski m. Mikołajki dnia 1. VIII. 46 r., wniosek Komisji Wnioskowej, powiernictwo o przyznanie na własność gospodarstwa wydany przez Komisję Wnioskową, pow. Mrągowo, legitymację członkowską Samopomocy Chłopskiej na nazwisko Cudnik Kazimierz zam. Kolonia Mikołajki Nr 5, pow. Mrągowo.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia ser. I, Nr 26697 wystawiony przez Zarząd Gminy Orzysz dnia 1. VIII. 1946 r. na nazwisko Iwanowski Józef zam. wieś Drozdowo, pow. Pisz.

Unieważnia się zagubione dokumenty: tymczasowe zaświadczenie tożsamości Nr 120/47 wydane 17. III. 47 r. przez Zarząd Miejski Dobre Miasto, kartę rowerową Nr 19 wydaną dnia 27. III. 47 r., legitymację członkowską spółdzielczą Nr 361, kartę ewakuacyjną Nr 4393 i 4394 wydaną przez P. U. R. w Święcianach oraz inne dokumenty na nazwisko Borowski Franciszek.

Unieważnia się zagubioną w dniu 11. VI. 1947 r. kartę ewakuacyjną na naz. Kazimierza Żebrowskiego wydaną w dniu 20. II. 45 r. za Nr 129—135 przez Pełnomocnika Rejonowego w Ignalinie i tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 5, ser. 7695 wydany na nazwisko Kazimierz Żebrowski, wieś Ignalino, pow. Lidzbark.

Unieważnia się zagubioną legitymację służbową wydaną przez Urząd Wojewódzki Olsztyński na nazwisko Palińska Danuta, Nr legitymacji 120145, wydaną w dniu 7. VIII. 46 r.

Unieważnia się zagubioną pieczęć z godłem Państwa i z napisem „Nadleśnictwo Państwowe Zielonka".

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 1032, ser. I wydany przez Zarząd Miejski Biała Piska na nazwisko Bazelaka Wincentego.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości klaczy, maść siwa, z UNRRA, lat 6, Nr dowodu 20235 wydany przez Zarząd Gminy Kiszelice, pow. Susz na nazwisko Kurek Zygmunt zam. majątek Kantowo, gmina Kiszelice, pow. Susz.

Unieważnia się zagubioną kartę rowerową Nr 222647 wystawioną na nazwisko Bill Czesław, Giżycko, ul. Andrzeja Strugi 3.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. w Szczytnie rocznik 1913 na nazwisko Stanisław Sierzputowski zamieszkały wieś Orłowo, gm. Biała, pow. Pisz, woj. olsztyńskie.

Adres Redakcji i Administracji „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" — Urząd Wojewódzki w Olsztynie, ul. 1-go Maja Nr 1 pokój Nr 49, tel. 172.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru wynosi 30.— zł.

Prenumerata Olsztyńskiego Dziennika Wojew. wynosi kwartalnie 120 zł, wpłacać ją należy za pośrednictwem PKO, na konto Administracji Mazurskiego Dziennika Nr I — 1224.
Ceny ogłoszeń: Tekstowe — 1 mm wysokości przy szerokości 1 szpalty po 10 zł. — Tabelaryczne: 50% drożej. Ogłoszenia drobne 5 zł za wyraz, najmniej 100 zł. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczanie ogłoszeń.

L.z. 1619. 25.8.1947 r. Druk: Drukarnia Państwowa, Olsztyn.